ARBITRATION
AND
MEDIATION CENTER

WIPO
WORLD
INTELLECTUAL PROPERTY
ORGANIZATION

# UITSPRAAK GESCHILLENBESLECHTER

Barmhart B.V. v. Belastingaangifteservice.nl
Zaak nr. DNL2026-0031

## 1. De partijen

Eiser is Barmhart B.V., Koninkrijk der Nederlanden, zelf-vertegenwoordigd.

De registrant van de onderhavige domeinnaam is Belastingaangifteservice.nl, Koninkrijk der Nederlanden, ("Verweerder").

## 2. De domeinnaam en Registrar

De onderhavige domeinnaam <barmhart.nl> (de "Domeinnaam") is geregistreerd bij SIDN via URBN II B.V.

## 3. Geschiedenis van de Procedure

De Eis is ingediend bij het WIPO Arbitration and Mediation Center (het "Instituut") op 19 juni 2026. Het Instituut heeft op 23 juni 2026 per e-mail een verificatieverzoek aan SIDN gestuurd met betrekking tot de Domeinnaam.

In antwoord hierop heeft SIDN op 24 juni 2026 per e-mail de domeinnaamhouder en zijn contactgegevens vrijgegeven die verschillen van de in de aanvankelijk ingediende Eis genoemde verweerder en contactgegevens.

Op 24 juni 2026 heeft het Instituut een e-mail aan Eiser gestuurd, waarin de door SIDN bekendgemaakte informatie wordt verstrekt en Eiser wordt verzocht om de Eis dienovereenkomstig aan te passen. Eiser heeft op 29 juni 2026 een aangepaste Eis ingediend.

Het Instituut heeft vastgesteld dat de Eis zoals aangepast voldoet aan de formele vereisten van de Geschillenregeling voor .nl-domeinnamen (de "Regeling").

Overeenkomstig de artikelen 5.1 en 16.4 van de Regeling heeft het Instituut Verweerder formeel op de hoogte gesteld van de Eis en is de procedure op 3 juli 2026 aangevangen. In overeenstemming met artikel 7.1 van de Regeling was de laatste datum voor het indienen van het Verweerschrift 23 juli 2026. Verweerder diende op 20 juli 2026 zijn Verweerschrift in.

Op 23 juli 2026 heeft SIDN het mediation proces aangevangen. Op 23 juli 2026 heeft SIDN aan Partijen en het Instituut bevestigd dat het geschil niet door middel van het mediation proces is opgelost.

Het Instituut heeft Dinant T. L. Oosterbaan op 6 augustus 2026 benoemd als Geschillenbeslechter in deze zaak. De Geschillenbeslechter stelt vast dat de Geschillenbeslechter correct is benoemd. De Geschillenbeslechter heeft de Verklaring van Onpartijdigheid en Onafhankelijkheid aan het Instituut overgelegd, zoals vereist overeenkomstig artikel 9.2 van de Regeling.

**4. Feitelijke achtergrond**

De volgende feiten zijn onweersproken.

Eiser is een zorgorganisatie, sinds april 2026 als eenmanszaak ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel.
Verweerder is een organisatie actief op het gebied van fiscaal advies. Tevens is Verweerder via een gelieerde vennootschap een internetdienstverlener.

SIDN heeft het Instituut meegedeeld dat de Domeinnaam is geregistreerd op 17 augustus 2012. Er is thans geen website verbonden aan de Domeinnaam.

**5. Stellingen van Partijen**

**A. Eiser**

Eiser stelt dat aan elk van de vereisten is voldaan die volgens de Regeling vereist zijn om de registrant van de Domeinnaam te worden in plaats van Verweerder.

Eiser heeft zakelijk weergegeven en voor zover relevant voor de beoordeling van deze zaak het volgende naar voren gebracht.

Eiser is rechthebbende op het naar Nederlands recht beschermde woordmerk BARMHART, op 19 maart 2026 gedeponeerd bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (BOIP), datum van inschrijving 2 juni 2026. Daarnaast is Eiser sinds 21 april 2026 ingeschreven bij het handelsregister van de Kamer van Koophandel. Eiser stelt dat de naam “Barmhart” als handelsnaam in het economisch verkeer wordt gebruikt. Volgens Eiser is de Domeinnaam identiek aan het merk en de handelsnaam.

Volgens Eiser heeft Verweerder geen recht op of legitiem belang bij de Domeinnaam. Eiser stelt dat de Domeinnaam feitelijk niet wordt gebruikt: er is geen actieve website of dienst aan gekoppeld waaruit een eigen, te goeder trouw genomen gebruik blijkt. Verweerder heeft, voor zover aan Eiser bekend, geen te goeder trouw genomen aantoonbare voorbereidingen getroffen om onder de Domeinnaam producten of diensten aan te bieden; reeds daarom ontbreekt een legitiem belang. Verweerder is bij Eiser niet bekend onder de naam “Barmhart”, beschikt niet over enig merk- of handelsnaamrecht op die naam, heeft geen toestemming van Eiser om de naam te gebruiken, en maakt er geen legitiem niet-commercieel of eerlijk gebruik van.

Ten slotte stelt Eiser dat het gebruik van de Domeinnaam te kwader trouw is.
Kort gezegd is Eiser van mening dat Verweerder de Domeinnaam aanhoudt met het kennelijke oogmerk deze tegen een buitensporige vergoeding aan Eiser over te dragen. Eiser vermeldt ter zake dat met het oog op een minnelijke regeling, op verzoek van Verweerder, een aanbod van EUR 1.500 is gedaan. Verweerder zou dit volstrekt ontoereikend hebben gevonden en verlangde een aanzienlijk hoger bedrag.

Eiser voert tevens aan dat ook het passief houden van de Domeinnaam, in combinatie met de weigering tot een redelijke overdracht, gebruik te kwader trouw oplevert. Eiser onderkent dat het enkele niet-gebruiken van de Domeinnaam op zichzelf onvoldoende is om kwade trouw aan te nemen; daarvoor zijn bijkomende omstandigheden vereist. Volgens vaste rechtspraak onder de Regeling kan het passief houden van een domeinnaam gebruik te kwader trouw vormen wanneer de domeinnaam identiek is aan het merk van een ander, de houder niet in redelijkheid reageert op verzoeken van de rechthebbende en een gebruik te goeder trouw door de houder niet denkbaar is. Eiser stelt dat dergelijke omstandigheden hier aanwezig zijn: de Domeinnaam is identiek aan het beschermde merk en de handelsnaam van Eiser, wordt feitelijk niet gebruikt, en Verweerder weigert tot een redelijke overdracht te komen, waardoor Eiser wordt belet haar zorgdiensten onder haar eigen naam via de Domeinnaam aan te bieden.

Tenslotte voert Eiser aan dat een gebruik te goeder trouw door Verweerder bezwaarlijk denkbaar is. Gelet op het specifieke en onderscheidende karakter van de naam ”Barmhart” en op het feit dat Eiser als zorgorganisatie met publieke financiering aan het maatschappelijk verkeer deelneemt, kan vrijwel ieder gebruik van de Domeinnaam door een derde verwarring met Eiser wekken of inbreuk op haar rechten opleveren. Ook zou de Domeinnaam bij activering kunnen worden misbruikt voor phishing of andere ongewenste praktijken ten nadele van personen die menen met Eiser van doen te hebben. Eiser merkt op dat deze risico's potentieel van aard zijn en zich zouden verwezenlijken zodra de Domeinnaam actief zou worden gebruikt; juist omdat een gebruik te goeder trouw door Verweerder niet valt in te zien, wegen deze potentiële gevolgen mee bij de beoordeling van de kwade trouw.

**B. Verweerder**

Verweerder voert uitvoerig aan dat de Eiser niet heeft voldaan aan de vereisten die volgens de Regeling vereist zijn.

Als inleiding merkt Verweerder het volgende op. Verweerder drijft sinds 1 februari 2005 een onderneming op het gebied van fiscale dienstverlening en internetdiensten, aanvankelijk in de vorm van een eenmanszaak. De Domeinnaam (evenals de domeinnaam <barmhart.com>) is op 17 augustus 2012 door Verweerder geregistreerd, bijna veertien jaar vóór het merkdepot van Eiser (19 maart 2026) en vóór de oprichting van Eiser. Verweerder heeft de Domeinnaam aanvankelijk gedurende de jaren 2012-2015 gebruikt voor een website, hetgeen Eiser erkent. Niet Verweerder, maar Eiser heeft, nog vóór het merkdepot, tweemaal schriftelijk om overname verzocht, daarna tweemaal telefonisch contact gezocht onder aankondiging van juridische stappen, en zelf het bedrag van EUR 1.500 genoemd.

Verweerder erkent dat Eiser’s BARMHART merk tekstueel samenvalt met de Domeinnaam. Voor de beoordeling van dit eerste element is de anciënniteit van de Domeinnaam niet relevant. Op het beroep van Eiser op een handelsnaam valt af te dingen. Een handelsnaamrecht ontstaat niet door inschrijving in het handelsregister, maar door het daadwerkelijk voeren van de naam ter onderscheiding van de onderneming in het economisch verkeer. Eiser legt geen enkel bewijs van feitelijk gebruik van de handelsnaam over.

Volgens Verweerder heeft hij recht en legitiem belang bij de Domeinnaam.
Verweerder voert aan dat hij de Domeinnaam in 2012 heeft geregistreerd voor een initiatief met een maatschappelijke doelstelling: het kosteloos bijstaan van minderbedeelden bij complexe belastingzaken. Dat initiatief was geen afzonderlijke rechtspersoon, maar werd als onderdeel uitgevoerd binnen zijn eigen onderneming, die sinds 1 februari 2005 op het gebied van fiscale dienstverlening wordt gedreven; het had een niet-commercieel karakter. Ook de naamkeuze laat zich daaruit verklaren: “Barmhart” is afgeleid van het Nederlandse woord “barmhartig” en is met het oog op die doelstelling gekozen. Eiser erkent het gebruik zelf. In het eerste bericht van Eiser van 5 maart 2026 staat: “Ik zie dat jullie de domeinnaam barmhart ooit hebben gebruikt. Alleen is het al 11 jaar op non actief. Zou ik dit kunnen overnemen. Kom graag in contact,“. Deze erkenning van gebruik dateert van vóór het geschil en vóór het merkdepot. Teruggerekend vanaf maart 2026 wijst “al 11 jaar op non actief” op actief gebruik tot omstreeks 2015. Verweerder stelt dat dit historische gebruik te goeder trouw een legitiem belang betekent. Dat het gebruik nadien is gestaakt, doet daaraan niet af: voortdurend gebruik is onder de Regeling geen zelfstandige voorwaarde, en latere inactiviteit doet een eenmaal gevestigd legitiem belang niet zonder meer vervallen.

Volgens Verweerder is er geen sprake van dat de Domeinnaam te kwader trouw is geregistreerd of te kwader trouw wordt gebruikt.
Registratie te kwader trouw is uitgesloten en wordt door Eiser ook niet gesteld. In augustus 2012 bestonden merk noch onderneming van Eiser, zodat kennis van het veel later gedeponeerde merk van Eiser logisch onmogelijk is.

Verweerder voert tevens aan dat de door Eiser genoemde feiten onjuist zijn. Eiser initieerde elk contact tot overname van de Domeinnaam. Verweerder heeft de Domeinnaam nooit te koop aangeboden, niet aan Eiser, niet via een website en niet via enig handelsplatform.

Verweerder stelt dat het passief houden van de Domeinnaam geen kwade trouw betekent. Het enkele niet gebruiken is onvoldoende; vereist zijn bijzondere bijkomende omstandigheden. Er is echter geen sprake van bijzondere bijkomende omstandigheden: (i) het merk BARMHART heeft geen onderscheidingskracht-met-reputatie; het merk is pas op 2 juni 2026 ingeschreven door een op 21 april 2026 opgerichte en op 22 april 2026 ingeschreven vennootschap zonder aantoonbare activiteit, terwijl “Barmhart” een gangbaar Nederlands woord is; (ii) Verweerder voert verweer en wijst op reëel eerder gebruik; (iii) van verhulling van identiteit is geen sprake; Eiser wist Verweerder moeiteloos te vinden en te bellen en is door Verweerder persoonlijk teruggebeld; en (iv) gebruik te goeder trouw is niet slechts “denkbaar”, het heeft daadwerkelijk plaatsgevonden en wel voor een niet-commercieel, maatschappelijk initiatief terwijl het woord zich bovendien leent voor talloze toepassingen.

Ten slotte merkt Verweerder op dat de door Eiser genoemde phishing-scenario's speculatief zijn en feitelijke grondslag missen. Hypothetische toekomstscenario's kunnen een oordeel over huidige kwade trouw niet dragen. Daar komt bij dat het dossier geen enkel aanknopingspunt bevat dat de Domeinnaam ooit voor email, phishing of gegevensverwerking is ingericht of gebruikt. Er zijn geen MX-records gepubliceerd; op het IP-adres waarnaar de Domeinnaam verwijst is geen mailvoorziening bereikbaar.

Verweerder concludeert dat de vordering van Eiser wordt afgewezen en dat de registratie van de Domeinnaam op naam van Verweerder in stand wordt gelaten.

**6. Oordeel en Bevindingen**

De Geschillenbeslechter oordeelt over de vordering met inachtneming van de Regeling.

Op grond van artikel 2.1 van de Regeling dient Eiser in dit geschil te stellen en te bewijzen dat:

a) de Domeinnaam identiek is aan of zodanig overeenstemt dat er verwarring kan ontstaan met:

I. een naar Nederlands recht beschermd merk, handelsnaam of geografische aanduiding waarvan Eiser rechthebbende is; dan wel

II. een in een Nederlandse gemeentelijke basisadministratie geregistreerde persoonsnaam, dan wel een naam van een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon of een naam van een in Nederland gevestigde vereniging of stichting waaronder Eiser duurzaam aan het maatschappelijke verkeer deelneemt; en

b) Verweerder geen recht heeft op of legitiem belang heeft bij de Domeinnaam; en

c) de Domeinnaam te kwader trouw is geregistreerd of te kwader trouw wordt gebruikt.

De Geschillenbeslechter merkt op dat de Regeling is bedoeld als een efficiënte en effectieve procedure tegen duidelijke gevallen van domeinnaamkaping. De Geschillenbeslechter verwijst onder meer naar *Hof audio - licht - beeld B.V. v. Theo Hof*, WIPO Zaaknr. DNL2016-0044, en voorts naar *Vliegtickets.nl B.V. v. E-Pepper AG*, WIPO Zaaknr. DNL2011-0055*:*

"de Regeling is gebaseerd op de Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy ("UDRP") van ICANN. De UDRP biedt een procedure om evidente gevallen van domeinnaamkaping (cybersquatting) op een effectieve en efficiënte wijze tegen relatief beperkte kosten aan te pakken. Hoewel de Regeling een wat ruimere strekking heeft dan de UDRP – onder meer omdat de Regeling naast merken ook rechten op (handels)namen beschermt – heeft de Regeling hetzelfde oogmerk. De procedure is daarop toegesneden en biedt partijen één schriftelijke kans hun zaak te bepleiten."

**A. Identiek of Verwarringwekkend Overeenstemmend**

Het is algemeen aanvaard dat het eerste element in feite een ontvankelijkheidsvereiste is. De test voor verwarringwekkende overeenstemming omvat een beredeneerde, maar relatief eenvoudige vergelijking tussen een naar Nederlands recht beschermd merk of handelsnaam en de Domeinnaam.

Eiser heeft aangetoond rechthebbende te zijn op het merk BARMHART in de zin van de Regeling.

Eiser beroept zich tevens op de handelsnaam BARMHART. Volgens vaste rechtspraak is een inschrijving van een handelsnaam in het handelsregister als zodanig niet beslissend voor erkenning als handelsnaam. Daarvoor is vereist dat de handelsnaam daadwerkelijk voor de onderneming in het handelsverkeer wordt gevoerd, dat wil zeggen de naam waaronder de onderneming zich bij het publiek ter identificatie aandient. Zie, onder andere, *Intertoys Holland B.V. v. Gaststaette Rasthaus*, WIPO Zaaknr. DNL2017-0054. Eiser heeft verzuimd aan te tonen dat de naam "Barmhart" feitelijk als handelsnaam voor zijn onderneming wordt gebruikt.

Het merk BARMHART is herkenbaar in de Domeinnaam. Dienovereenkomstig is de Domeinnaam identiek met het merk in de zin van de Regeling.

De Geschillenbeslechter is van oordeel dat de Eiser heeft voldaan aan het eerste vereiste.

**B. Recht of Legitiem Belang**

Artikel 3.1 van de Regeling bevat een lijst van omstandigheden waarin Verweerder rechten of legitieme belangen in een domeinnaam kan aantonen.

Hoewel de algehele bewijslast in procedures op grond van de Regeling bij de eiser ligt, hebben geschillenbeslechters erkend dat het aantonen dat een verweerder geen recht heeft op of legitieme belangen in een domeinnaam kan resulteren in de lastige taak om bewijs van een negatief feit te leveren, waarvoor informatie nodig is die vaak enkel de verweerder heeft. Wanneer een eiser prima facie aannemelijk maakt dat de verweerder geen recht of legitiem belang heeft, verschuift de bewijslast met betrekking tot deze grond naar de verweerder, die relevant bewijsmateriaal dient over te leggen waaruit zijn eigen recht op of legitiem belang bij de domeinnaam blijken (hoewel de bewijslast altijd bij de eiser ligt). Als de verweerder niet met dergelijk relevant bewijsmateriaal komt, wordt de eiser geacht aan de tweede vereiste te hebben voldaan.

Na het beoordelen van het beschikbare dossier oordeelt de Geschillenbeslechter dat Verweerder de Domeinnaam gebruikte om te goeder trouw diensten aan te bieden voordat Verweerder kennis kreeg van het geschil. Eiser erkent in haar bericht aan Verweerder van 5 maart 2026 dat er sprake is geweest van gebruik. Hoewel, overeenkomstig paragraaf 2.11 van WIPO Overview of WIPO Panel Views on Select UDRP Questions ("WIPO Overview 3.1")[1], geschillenbeslechters over het algemeen de rechten of legitieme belangen van een verweerder beoordelen zoals die golden op de datum van indiening van een eis, en de Geschillenbeslechter opmerkt dat het gebruik van de Domeinnaam door Verweerder in verband met niet-commercieel bijstand bij complexe belastingzaken plaatsvond gedurende de jaren 2012-2015, betekent het

[1] Gezien het feit dat de Regeling verregaand gebaseerd is op de UDRP, beschouwt de Geschillenbeslechter UDRP precedent, en dus WIPO Overview of WIPO Panel Views on Select UDRP Questions ("WIPO Overview 3.1"), als relevant voor de huidige procedure en zal hij waar toepasselijk daarnaar verwijzen (zie bijv. *Aktiebolaget Electrolux v. Beuk Horeca B.V.*, WIPO Zaaknr. DNL2008-0050).

niet dat Verweerder thans geen recht of legitiem belang heeft bij de Domeinnaam. Verweerder kan redelijkerwijs zijn voormalige gebruik van de Domeinnaam hervatten, of de Domeinnaam gebruiken voor andere, bona fide doeleinden. In dit verband merkt de Geschillenbeslechter op dat de Domeinnaam is afgeleid van het woord “barmhartig” en dus gebruikt kan worden in verschillende contexten.

De Geschillenbeslechter is van oordeel dat de Eiser niet heeft voldaan aan het tweede vereiste.

**C. Geregistreerd of Gebruikt te Kwader Trouw**

Voor de doeleinden van artikel 2.1(c) van de Regeling, noemt artikel 3.2 van de Regeling de volgende omstandigheden die het bewijs kunnen zijn van de registratie of het gebruik van een domeinnaam te kwader trouw:
a) de domeinnaam is hoofdzakelijk geregistreerd of verworven om deze voor een bedrag dat hoger is dan de registratiekosten te verkopen, verhuren of anderszins over te dragen aan de eiser of een van diens concurrenten;
b) de domeinnaam is geregistreerd om de eiser te beletten deze te gebruiken;
c) de domeinnaam is hoofdzakelijk geregistreerd om activiteiten van de eiser te verstoren;
d) de domeinnaam is of wordt gebruikt om commercieel voordeel te behalen door internetgebruikers naar een website van de domeinnaamhouder of een andere online locatie te leiden, met gebruikmaking van de verwarring die kan ontstaan met het merk, de handelsnaam, de geografische aanduiding, de persoonsnaam, de naam van een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon of de naam van een in Nederland gevestigde vereniging of stichting. De hierboven genoemde verwarring betreft bijvoorbeeld de oorsprong, de sponsoring, het verband met of de goedkeuring van de website van de domeinnaamhouder of andere online locatie(s) of van producten of diensten op zijn website of een andere online locatie.

De Geschillenbeslechter merkt op dat van registratie te kwader trouw geen sprake kan zijn omdat het merk van Eiser pas vele jaren na registratie van de Domeinnaam is gedeponeerd en ingeschreven.

Het feit dat partijen geen overstemming hebben bereikt over een mogelijke overname van de Domeinnaam betekent niet dat er sprake is van registratie of gebruik te kwader trouw. Hierbij komt dat uit het dossier blijkt dat alleen Eiser een overnamesom van EUR 1.500 heeft genoemd en dat Verweerder geen tegenvoorstel heeft gedaan.

De Geschillenbeslechter constateert dat Eiser er beroep op doet dat het passief houden van de Domeinnaam gebruik te kwader trouw door Verweerder betekent. Hierover het volgende. Vanaf de invoering van de UDRP is geoordeeld dat het niet-gebruik van een domeinnaam op zichzelf geen belemmering vormt voor vaststelling van kwade trouw op grond van de doctrine van passief bezit. WIPO Overview 3.1, paragraaf 3.2.

Factoren die bij de toepassing van passief bezit als relevant zijn beschouwd, zijn onder meer: (i) de mate van onderscheidend vermogen of bekendheid van het merk van de klager, (ii) het nalaten van de verweerder om een reactie in te dienen of enig bewijs te leveren van daadwerkelijk of voorgenomen gebruik te goeder trouw, (iii) het feit dat de verweerder actieve stappen heeft ondernomen om zijn identiteit te verbergen, of (iv) het gebruik van valse of onjuiste contactgegevens (waarvan is vastgesteld dat dit in strijd is met de registratieovereenkomst van de verweerder).

De Geschillenbeslechter is van oordeel dat geen van deze factoren aanwezig zijn.

Het merk van Eiser is vooral beschrijvend als afkorting van het begrip “barmhartig” en niet is gesteld laat staan aangetoond dat het merk van Eiser bekend of onderscheidend is. Hierbij komt dat een kort onderzoek door de Geschillenbeslechter in het openbare register van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom laat zien dat er vergelijkbare merken bestaan: “de Barnhartige Samaritaan” en “Bij Barmhartig”.

Er is verweer ingediend. Verweerder heeft aangetoond dat de Domeinnaam in het verleden is gebruikt voor zijn eigen aanbod van diensten, hetgeen door Eiser is erkend.

Verweerder heeft zijn identiteit ook niet verborgen gezien het feit dat er vóór deze procedure diverse contacten tussen Eiser en Verweerder zijn geweest. Ook zijn er door Verweerder geen onjuiste contactgegevens vermeld.

Het beroep van Eiser op het gebruik te kwader trouw door het passief houden van de Domeinnaam is derhalve niet steekhoudend.

Ten slotte merkt de Geschillenbelechter op dat het door Eiser genoemde risico van mogelijke phishing speculatief is en geen kwade trouw kan betekenen.

Wegens gebrek aan bewijs dat Verweerder Eiser op het oog had bij de registratie en het gebruik van de Domeinnaam, oordeelt de Geschillenbeslechter dat de Domeinnaam niet te kwader trouw is geregistreerd of te kwader trouw wordt gebruikt en dat Eiser niet heeft voldaan aan het derde vereiste.

**7. Uitspraak**

Op basis van het bovenstaande wijst de Geschillenbeslechter de vordering af.

*/Dinant T. L. Oosterbaan/*
**Dinant T. L. Oosterbaan**
Geschillenbeslechter
Datum: 17 augustus 2026